

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 21450/2024
07.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца мал. АА, чији је законски заступник мајка ББ, обоје из ..., чији је пуномоћник Јован Николић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Никола Лакић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж2 142/23 од 01.06.2023. године, у седници одржаној 07.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж2 142/23 од 01.06.2023. године.

Образложење

Решењем Другог основног суда у Београду П2 80/22 од 06.03.2023. године, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Решењем Вишег суда у у Београду Гж2 142/23 од 01.06.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и првостепено решење је потврђено. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Дозвољеност ревизије против решења другостепеног суда регулише одредба члана 420. ЗПП којом је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава (став 1. овог члана), док је у ставу 6. истог члана прописано да се у поступку поводом ревизије против решења сходно примењују одредбе овог закона о ревизији против пресуде.

Одредбом члана 28. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камата, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је ревизија изјављена против решења којим је одлучено о трошковима поступка, што не представља главни захтев, већ споредно тражење, то ревизија туженог изјављена против ове врсте одлуке, није дозвољена применом члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. ЗПП.

С обзиром да се главним захтевом у смислу члана 28 ЗПП сматра само захтев странке због кога се поступак води, нису од утицаја на другачију одлуку наводи ревизије у погледу дозвољености ревизије у поступцима у вези са породичним односима према одредби члана 208. Породичног закона. Ово стога што у конкретном случају тужилац ревизијом побија одлуку о трошковима парничног поступка која нема карактер главног захтева о којем се одлучује у поступку у вези са породичним односима, већ карактер споредног тражења које је акцесорне природе и не чини главни захтев.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић